

רודפים שיטפונות

ביום שישי שעבר יצאה קבוצה מטעם בית ספר שדה כפר עציון, רכובה על רכבי 4x4, לנחל דרגה לראות את השיטפונות שיצרו הגשמים בנחלים. בתמונה - אחד המטיילים מתפלל בתצפית מעל ים המלח.

8

קורה מה

על אף מזג האוויר מאות בשבת בנתיבי האבות

6

ישראל שלי

האמת על חברון

4

מדרור המייסדים

אילה רסיס-טל חלק א'

הרב יוסף צבי רימון
נשיא עמותת "מרכז הלכה והוראה" ויו"ר עמותת "תעסוקטקי"

על הפרשה - וארא

הכרת הטוב

רבנו? באופן פשוט היינו חושבים שהיא כעין נתינת תמורה: משהו עשה לך טובה, ולכן גם אתה תעשה לו טובה. אולם משה רבנו עושה טובה לחול וליאור, למרות שהם לא בני אדם וממילא אינם זקוקים לטובה. מדוע אם כן משה מכיר להם טובה?
הרב קוק כותב על הכרת הטוב: "הכרת טובה היא העמוד המוסרי היותר גדול ונשגב, שכשיתפתח כל צרכו בלבבות בני אדם יהיה עוזר מאד אל התיקון הכללי". לפי הרב קוק, הכרת הטוב גורמת לתיקון של האדם שמכיר טובה.

המשך בעמוד 3 >

בניגוד לשאר המכות, את שלוש המכות הראשונות - דם, צפרדע וכינים - אהרן הוא שהוציא לפועל, ולא משה, ובכולם נאמר: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהֱרֹן". רש"י מסביר, שבשלוש המכות הללו באה לידי ביטוי הכרת הטוב שהייתה למשה כלפי היאור וכלפי העפר שבמצרים: "לפי שהגן היאור על משה כשנשלך לתוכו, לפיכך לא לקה על ידו לא בדם ולא בצפרדעים, ולקה על ידי אהרן"; "לא היה העפר כדאי ללקות על ידי משה לפי שהגן עליו כשהרג את המצרי ויטמנהו בחול, ולקה על ידי אהרן". מהו החידוש שיש בהכרת הטוב הזו של משה

ציוצו של הנשיא טראמפ בטוויטר אודות הרצון לקצץ את כספי הסיוע של ארצות הברית לארגון אונר"א מעלה מחדש את חוסר נחיצותו של הארגון. אונר"א לא פותר את בעיית הפליטים, ואף מעמיק אותה, ובעיקר מגביר את השנאה והאיבה במזרח התיכון. מיליארדי דולרים הושקעו בו ב-70 השנה מאז הוקם, ששימשו להעמקת נרטיב שקרי ולחוסר מעש בכל הקשור לשיקום פליטים. השבוע בישעמדה - השקר של אונר"א

המשך בעמוד הבא >

ירושלים		יציאה	
כניסה	16:16	כניסה	17:36
חל אביב	16:35	חברון	17:37
חיפה	16:24	שכם	17:35
		באר שבע	16:29
		יציאה	17:38

יחידה ועמדה

מדרך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה:

www.yeshaclick.co.il

052-5665052

10.1.17

מועצת יש"ע מציעה: מדריך למעיינות הכבושים

הספר "מעיינות" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים לעשרות מעיינות...

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בבריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה..."

הארץ

אונר"א שלא לצורך: החינוך שמעניקה אונר"א שמשמר את ההסתה, השימוש במתקני הארגון לפעילות עוינת כפי שראינו לא פעם במבצעים הצבאיים האחרונים, מעורבותם של עובדי הארגון בפעילות אנטי-ישראלית והתבטאויות בעלי אופי פוליטי ואנטי-ישראלי של בכירי הארגון.

העובדות הן מאוד ברורות: אונר"א הוקמה ב-1948 לתקופה של 2-3 שנים לפתרון בעיית הפליטים הערביים. השנה יחוג הארגון 70 שנים לפעילותו: אף פליט לא יושב, אך מיליארד דולרים הצטברו בקרן הפנסיה של עובדי הארגון. הנשיא טראמפ מתגלה כנשיא הראשון אשר מבין כי אונר"א אינו חלק מהפתרון אלא חלק מהבעיה. הוא רואה לנגד עיניו את המצב שאליו נקלע המזרח התיכון בגלל אותו ארגון ומבקש לא להמשיך לממן אותו. שינוי המצב בעיניו של הממשל הנוכחי הוא חיוני למען הפסקת הטרור בישראל וכצעד ראשון הכרחי מעין כמוהו לקראת שקט באזור. על הנשיא טראמפ להפגין נחישות ולסרב לממן את הארגון הזה אשר משמש כקן טרור.

דווקא עכשיו, כאשר העולם מסרב לתת לנשיא ארה"ב להפסיק את המימון לאונר"א צריך תמיכה ישראלית רחבה. על הציבור בישראל, ובעיקר על ממשלת ישראל, לתמוך בנשיא טראמפ ולסייע לו בפירוק האגון המיותר הזה.

אסור לתת לארגון שאחראי לחיזוק הנרטיב השקרי של הערבים ולהעמקתו להמשיך לפעול במדינת ישראל.

ואשר איבדו הן את בתייהם הן את מקור מחייתם כתוצאה מן הסכסוך הישראלי-ערבי ב-1948. להגדרה זו נכנסו כ-320,000 ערבים הנחשבים ל"פליטים".

אלא שלפי הקריטריונים שבהם מגדירה אונר"א את אותם ערבים שיצאו מבתייהם במלחמת העצמאות, לא כאן נגמר הסיפור. הצאצאים של אותם "פליטים" זוכים גם הם למעמד "פליט" בעצמם. על אף שמעולם לא נפלטו משום מקום. בשל כך, בכל שנה מספרם עולה ועולה עד שכיום המספר הרשמי של "פליטים" להם אחראי אונר"א עומד על מעל ל-5 מיליון ערבים ב-59 מחנות הנמצאים בסוריה, בלבנון, בירדן, בירושלים, ביהודה ושומרון וברצועת עזה.

העובדות שהצגנו כאן מובילות אותנו להשוואה הבאה, לפיה ב"נציבות האו"ם לפליטים" (UNHCR) יש 6,400 עובדים שיישבו מחדש במשך קרוב ל-70 שנה כ-100 מיליון פליטים ברחבי העולם, בעוד שלאונר"א יש יותר מ-30,000 עובדים שעסוקים כבר 70 שנה בלהנציח את מעמדם של 320,000 ערביי 1948, ולא יישבו אף פליט.

זו הבעיה הגדולה. במקום לפטור את הבעיה הארגון ששמו אונר"א ממשיך לשמר את המצב הקיים ואף מגדיל אותו. בעוד שפליטים ממדינות אחרות שנמצאות במצב מלחמה מועברים למדינות אחרות שם הם מיושבים מחדש וחיים את חייהם, אונר"א לא דואג לאותם אנשים אלא לנרטיב השקרי שלהם.

מעבר לחוסר השיקום של ערביי 48, ישנם היבטים נוספים בהם מעורב

השבוע צייץ נשיא ארה"ב דונלד טראמפ בטוויטר על כוונתו לקצץ את כספי הסיוע של ארה"ב לאונר"א - סוכנות הסעד והתעסוקה לפליטים פלסטינים של האו"ם. בנוסף, שגרירת ארה"ב לאו"ם, ניקי היילי נשאלה השבוע האם ארה"ב שוקלת לקצץ בתקציב אונר"א וענתה כי "הנשיא אמר שהוא לא רוצה להוסיף תקציב עד שהרש"פ יסכימו לחזור למשא ומתן", והוסיפה, "אנחנו מנסים לקדם את תהליך השלום, אך אם זה לא יקרה - הנשיא לא ימשיך לממן את הרש"פ כפי שהיה עד היום". על פי ההערכות, ארצות הברית מתקצבת את אונר"א מדי שנה בכ-300 מיליון דולר, מה שהופך את ההצהרה האמריקנית לדרמטית מאוד.

קצת רקע: נציבות האו"ם לפליטים (UNHCR) היא גוף מרכזי של האו"ם שהוקם כדי לעזור לפליטים בכל רחבי העולם. במקביל אליו, הוקם אונר"א אשר מטרתו היא לדאוג באופן ספציפי לתושבים הערבים אשר היו בארץ ישראל בזמן מלחמת העצמאות וברחו מכאן בהוראת ההנהגה הערבית ואיבדו את בתייהם בזמן המלחמה.

למעשה, ההגדרה של "פליט" לפי שני הארגונים היא שונה לחלוטין. נציבות האו"ם לפליטים (UNHCR) מעניקה מעמד פליט למי שנאלץ להימלט ממדינת אזרחותו. ואילו על פי האמנה של אונר"א פליטים הם גם הצאצאים של מי שנימלט.

באונר"א פליט מוגדר כך: "פליט פלסטיני הם אנשים אשר מקום מגוריהם הרגיל, מיוני 1946 עד מאי 1948, היה פלסטיני,

כדי להסתתר, וכך ניצלו חייו. כהכרת הטוב לשיחים שהצילו את חייו, הוא נהג להשקות בעצמו את השיחים שבגינת הישיבה. שלוש פעמים בכל יום אנו אומרים בתפילה "מודים אנחנו לך... על נסוך שבכל יום עמנו" - אנחנו מכירים טובה לקב"ה. כאשר אנחנו מכירים תודה, אנחנו שמים לב שכל מה שיש לנו - אינו מובן מאליה. עלינו להודות לקב"ה ולשמוח במה שהקב"ה זיכה אותנו ואת משפחתנו. כאשר אנחנו מכירים טובה ומסתכלים בעין טובה על סביבתנו - חיינו הופכים להיות מלאי שמחה, הרגשה חיובית והסתכלות טובה על אחרים.

הולך בעצמו להכות את מדיין, אלא שולח את פנחס בראש החיילים למשימה זו. המדרש מתייחס לנקודה זו, ומבאר שמושה רבנו הרגיש רגשות תודה לאנשי מדיין, משום שהוא גדל במדיין, ולכן לא הכה את המדיינים בעצמו. סיפור נפלא מסופר על הרב ישראל גוסטמן זצ"ל, ראש ישיבת "נצח ישראל" בשכונת רחביה בירושלים, שהיה מאחרוני הדיינים בוילנה, ולאחר שעבר את שנות השואה האיומה, זכה לעלות לארץ ישראל ולהקים ישיבה. הרב גוסטמן היה משקה בעצמו את השיחים שצמחו בגינת ישיבתו. ומדוע? מפני שכשרח מווילנה מפני הנאצים, השליך את עצמו בעת מנוסתו תחת אחד השיחים

הביא אותו לאן שהוא היום. להסתכל על כל מה שעבר לראות כמה אנשים טובים עזרו לו וכמה דברים נפלאים נעשו בשבילו, ומעל הכל - כמה הקב"ה עוזר לו בכל צעד. כאשר הוא רואה את כל זה, הוא זוכר את כל הטוב ולומד להיות בן אדם טוב ומוסרי יותר. כך גם משה רבנו לא רצה לפגוע ביאור ובחול שעזרו לו, לא מפני שהוא חשש שהיאור והחול ייפגעו או משום שהם היו זקוקים לטובה, אלא מפני שהוא עצמו לא רצה לפגוע במשהו שעזר לו. את היסוד של הכרת הטוב אצל משה רבנו אנו פוגשים במקומות נוספים. בספר במדבר, הקדוש ברוך הוא מצווה את משה להילחם במדיין שהחטיא את ישראל. אולם משה לא

יש שחר אמנה

ציונות לא חייבת להיות בשחור לבן.

בית צמוד קרקע
999,000 ₪
החל מ-

בית חדש. קהילה חדשה. כרם רעים.
בואו להקים קהילה חדשה 20 ד' ממודיעין בימים אלה מתפתחת קהילה חדשה ומגוונת בכרם רעים 20 דקות בלבד ממודיעין בלב גוש טלמונים. בתים צמודי קרקע במחירים אטרקטיביים, הצטרפו לצמיחה בכרם רעים.
www.kereim.co.il • (הראל) 052-566-5993

מריבת אילה רסים-טל

אילה, יורם והילדים נעם ורוני על רקע המבנים של המחנה הירדני בעפרה, 1976

שני הילדים, והוא הולך ואינו דואג לעדכן איפה הוא ומה קורה אתו. התעלומה נפתרה ביום חמישי. יורם הגיע הביתה, לא מודע לדאגה שגרם, כולו התלהבות מחוויות החלוציות והראשוניות שעברה עליו מאז ראשית השבוע, והודיע לי: "צריך להתארגן. נוסעים לשם לשבת!". "הי! רגע, ניסיתי לצנן את התלהבותו, "די לפנטז. הרי אין שם בית, אין שם מים, אין שירותים ואין אור". הניסיון לא צלח. באותו הלילה הייתי עסוקה באריזה. בבוקר נסענו להורים, הפקדנו אצלם את ילדינו, רוני בת השנתיים ונעם בן השנה, הצטרפנו לזוג חברים שאף הם תכננו לבלות את השבת באותה אווירה חלוצית, ויחד עשינו דרכנו לעפרה.

עקבים וחצאית צרה

אמנם גדלתי בקיבוץ חפץ חיים, אך לעפרה באתי אחרי כמה שנים בתל אביב. הייתי עירונית, ולבושי - בהתאם: הגעתי לשבת לבושה בחצאית צרה, שלתוכה תחובה חולצה מחויטת, ולרגליי - נעלי עקב. הגענו. יורם, עיניו בורקות, פתח לפניי את דלת המכונית. על העליות של "גוש אמונים" שמעתי פה ושם, ידעתי גם שהסתיימו תמיד בפיו, אך כיוון שהיננו מרוכזים בפעילות בדרום תל אביב, בזה הסתכם הידע שלי. איש לא הכין אותי לריק שנגלה לנגד עיניי: סלעים ואבנים מכסים את כל השטח. הושטתי בזהירות רגל אחת, ואחריה - עוד אחת, וידייתי החוצה בפסיעות קטנטנות, ככל שאפשרה לי חצאיתי, תרה אחר פיסת שטח ישרה יחסית, שאוכל לעמוד עליה מבלי ליפול ממרומי העקבים.

קיבלנו חדר במבנה ירדני. סקירה מהירה הבהירה את נתונינו: חלונות ודלתות אין (במקומם הותקנו יריעות ניילון); מקלחת ושירותים - אין; חיבור למים ולזרם חשמל אֶמְתִּי - גם אין. ומה יש? שאריות של גללי צאן על הרצפה ואור דלוח שהצליח

עשרים שנים אחר כך. ערוץ התקשורת העיקרי בישראל היה הרדיו. מספר הטלפון שמסר יורם לאותו בחור היה מספר הטלפון שלו בעבודה. חלפו כמה חודשים מאז הפגישה באוטובוס, והנה - טלפון! הבחור, שלימים התברר ששמו פנחס ולרשטיין, התקשר, כמובטח, והודיע ליורם על יציאה לפעילות כשהוא מציין את הפרטים החשובים: הזמן - יום ראשון בשבוע, ט' באייר, בשעה 16:00; המקום - משרד "גוש אמונים" שברח' כורש בירושלים.

יורם התארגן ליציאה. בשכונתנו גרה משפחה ברוכת ילדים. כיוון שאבי המשפחה היה חולה לב, היה בביתם טלפון. יורם התקשר אליהם. לילה, האם, ענתה. "תמסרי בבקשה לאלילה שאני נוסע לירושלים ולא אבוא הביתה אחרי העבודה", ביקש ממנה. לילה הבטיחה למסור. סיים יורם את עבודתו, ונסע בתחבורה ציבורית לעיר שלא הכיר. עד שמצא את הכתובת המדויקת, התברר לו שהחבורה שהתקבצה, יצאה כבר לדרך. למאחרים הם השאירו הודעה שיצאו לכיוון צפון-מזרח וציינו בה את שם המקום שאליו פניהם מועדות.

נצנוצי פנסים

יורם יצא בעקבותיהם. בדרכו נעזר במשאית שנסעה לאזור, וגם תפס טרמפ על סוס ועגלה. באותות ובמופתים הגיע לבסוף אל הר בעל חצור. ביהודה ושומרון לא הייתה אז תשתית חשמל. הערב ירד והאזור הלך והחשיך. והנה הבחין יורם בנצנוצי פנסים. הוא החל לרדת מההר וצעד לכיוון האורות. כמו מ'שומקום' הופיע במחנה הירדני שלידי עין יברוד, והפתיע את חברי גרעין שילה שהיו עסוקים בהתארגנות ללינת לילה ראשונה. זה היה ביום ראשון בשבוע. ומאז ההודעה ששיגר אליו דרך לילה - נדם קולו ופניו לא נראו. "לאן נעלם?" דאגתי, והאמת - גם כעסתי: "אני כאן עם

// מראיינות:

שירה הדס וטליה פלק

גרנו בתל אביב ויורם עבד באוניברסיטה. יום אחד, בדרכו באוטובוס לעבודה, הבחין בבחור לבוש בגדי חאקי מעוטרים בסימני בוך, כובע טמבל לראשו ותרמיל על גבו. בלי להסס, ניגש יורם לבחור, טפח על גבו פעם ופעמיים ושאל: "מי אתה?". הבחור הסתובב מיד וכדרכם של יהודים, ענה על שאלתו של יורם בשאלה משלו: "מה אתה רוצה?", שצליל של בהלה התנגב לתוכה. יורם הסביר בסבלנות: "אנחנו מעוניינים במעשה חלוצי", הבהיר, ומיד עבר לפסים מעשיים, "אולי אתה מכיר התיישבות שעולה לקרקע בקרוב? אנחנו רוצים להצטרף, להיות חלק מזה".

זה קרה שנתיים אחרי מלחמת יום הכיפורים ושבע שנים אחרי שאזור יהודה ושומרון חזר לידינו במלחמת ששת הימים. הרגשנו שאנחנו רוצים לעשות משהו לטובת עם ישראל. הבחור ענה שהם אכן זקוקים לאנשים. כתב אפוא כל אחד מהם את מספר הטלפון של רעהו, והשניים פנו איש-איש לדרכו.

צו קריאה

להודות על האמת - גם אז עשינו משהו לטובת עם ישראל: במסגרת 'פרויקט שיקום השכונות', גרנו אז בשכונת "התקווה" בתל אביב, וקיימנו שיעורים לתושבי השכונה: יורם לימד את הגברים, ואני - את הנשים. גם ביקורי בית נכללו ברפרטואר שלנו. ביקרנו, זיהינו צרכים ועשינו ככל יכולתנו לעזור למי שנזקק לעזרה. כשהגענו לשם לא הכרנו איש, ואם כי למתבונן מן החוץ (ולא רק לו) נראינו כזוג הזוי במרחב שבו היינו, בכל זאת לאט לאט הכירו אותנו והרגישו נוח לפנות אלינו. מכשיר טלפון לא היה אז ברשותנו וגם לא טלוויזיה. עידן הטלפונים הסלולריים החל את דרכו רק

יורם רסיס-טל בפתח מחסן היישוב של עפרה, 1975

בארכיון: ארכיון עפרה

של הקיר - הסלון שלנו, ומצדו האחר - הסלון של השכנים: יונתן ושפרה בלס. דרך החלון שנקבע בקיר הזה שוחחנו, שאלנו וענינו, וגם - העברנו. מה? הכול! "אולי יש לכם לחם?" נשאלה השאלה מצד אחד, ומיד הועברה כיכר לחם, שלמה או מחציתה מן הצד השני. וכיוון שילדינו היו קרובים בגילם לילדי שכנינו, לא פעם העברנו גם אותם מיד ליד דרך אותו חלון, ופעמים שיחקו הילדים בצד אחד, והשגחנו עליהם ללא קושי, בעודנו עסוקים בצד השני. זה היה כיף גדול. בבית הזה גרנו עד שנת תשמ"ב (1982), ובגינה שסביבו שתלנו עצי פרי רבים.

הבית שלנו היה המקום הראשון שהותקן בו טלפון. במשך תקופה מסוימת מילא יורם את תפקיד מזכיר היישוב, ואני הייתי המזכירה. ברוב שעות היום התרוצץ יורם בענייני היישוב בחוץ, ואני טיפלתי בעיקר בהעברת הודעות. כשהגיעה שיחה או הודעה הכרזתי עליה במערכת הכריזה: "לא להשתמש במים!" או "לא להפעיל מכונות כביסה!" היו ההודעות שהופרחו לחלל האוויר לא פעם ולא פעמיים. אפילו לאחר שהתחברנו לרשת המים, היה שלב שבו לא התאפשר להפעיל את כל מכונות הכביסה בעת ובעונה אחת. ומה עושים כשצריך לכבס בכל זאת? לקחתי סבון והתיישבתי לכבס ביד בגדים וכמובן גם חיתולים. ייבוש הכביסה היה פשוט בקיץ, מה שאין כן בחורף - אז מצאתי דרכים לתלות אותה מסביב למוקד החום שהיה בבית - תנור ה"פירסייד".

המשך בשבוע הבא

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלפס
מבית מקור ראשון

**הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים**

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorishon.co.il

ההתלהבות שהתעוררה בי באותה השבת, הרגשתי שיש כמה תנאים שחייבים להתקיים כדי שאוכל לעשות את הצעד המתבקש. "רק אם יהיו מים זורמים, מקלחת ושירותים", מנתי באוזני את התנאים שלי. כאמא לשני תינוקות, בעידן שבו החיתולים היו חיתולי בד, הרגשתי שבלי התנאים הללו, אי אפשר. פשוט אי אפשר. יורם קיבל את התנאים ונערך למלאם מראש. הוא ניחן בידי זהב ובמיומנות של אינסטלטור והתגייס לביצוע הנדרש. לעזרתו בא אביו, ואחרי שהביע את דעתו על התכנית החדשה שלנו ("משוגעים!" אמר ולא יסף), הגיע לעפרה, הפשיל שרווליו וביצע עבודות תשתית בהתנדבות. וכשחלף חודש מאז אותה השבת, הפכנו לתושבי עפרה מן המניין. ביתנו היה המקום היחיד שהיו בו מקלחת ושירותים, ובאופן טבעי הפך למקום ציבורי.

חלון דו-משפחתי

זו הייתה תקופה של חלוציות, של עשייה מלהיבה מאוד. הרגשנו שאנחנו עושים דבר גדול ומפריחים את השממה. ניקינו את הבתים מגללי הצאן, הכשרנו אותם למגורים וחילקנו אותם לדירות. כשעברנו, הבאנו עמנו רק חלק מתכולת ביתנו. החלק האחר נשאר בתל אביב, ורק בהמשך הבאנו אותו לעפרה. הבית שגרנו בו, כיתר הבתים, חולק לשתי דירות שביניהן קיר משותף. מצדו האחד

הגנרטור לספק. וזהו. באותה שבת הכרנו את משפחות ולרשטיין, בייטנר, אופן וקאפה, את יוסי אינדור, חיה ויאיר מאיר, אורית ועירא רפפורט ואת חיה ויהודה עציון, שלא מכבר נישאו.

לא לבדם?

בחדר הייתה ערמה גדולה של מזרנים. על שניים מהם התארגנו לשנת השבת. קבוצה גדולה של בנות שלא נמצא לה מקום, צורפה אלינו לקראת שבת. קמתי בבוקר ולא מצאתי היכן לצחצח שניים: מעט מים עמדו לרשותנו במכלית שהובאה לכאן לכבוד השבת, ומים זורמים, כזכור, לא היו. קיבוץ חפץ חיים תרם לנו 50 מנות מוכנות, אך להערכתי הגיעו כ-150 איש לשבת.

השמועה עברה מפה לאוזן, ומטבע הדברים, המקום משך אליו גם כל מיני תמוהים והזויים שלא היה להם לאן להיזרק. היה בעפרה משהו בראשיתי מאוד, כיף של מוחנה קיץ. אבל למי שחי במקום וצריך היה להתמודד מדי יום עם שלל טיפוסים שאיש לא יודע מי הם - זה לא היה דבר פשוט. במהלך השבת התרשמתי מאוד מהקבוצה האיכותית שהתרכזה כאן. החוויה הייתה שונה כל כך מזו שליוותה את העשייה שהיינו נתונים בה בשכונת "התקווה" שאליה הגענו בגפנו, ללא איש מהחברים שלנו ומהאנשים שאתם גדלנו, וכולה נעשתה בבדידות מוחלטת. חלק לא מבוטל מתחושת הבדידות נבע מהפערים המנטליים בינינו לסביבתנו. כשחזרתי מבית החולים עם בתנו הגדולה, זכיתי מהשכנות לקבלת פנים מנחמת: "אין דבר, אין דבר..." וכשהגעתי הביתה ובידי תינוק, בן זכר, התברר שהוא לא פחות מאשר סיבה למסיבה, ועוד איזו מסיבה. זר לא יבין זאת.

רק שירותים ומקלחת

כזכור, יורם שילב אז לימודים ועבודה, ואם לא די בזה, היינו באמצע משא ומתן לקניית דירה טובה בהרצליה. ההתלהבות מילאה את יורם ולא הותירה מקום לשום דבר אחר. הוא היה נחוש בדעתו לעבור לעפרה, אלא שכדי לממש את החזון, היה עליו לזכות בהסכמתי. עם כל

צילום: יוסי בן הדור

המורה לחינוך גופני אילה רסיס-טל עם בנה נעם בשיעור התעמלות לילדי עפרה

ישראל שלי

ישראל שלי

עושים ציונות

הודעה

עוקב ✓

אהבתי

אוהבים את זה

תמונות

אודות

ציר הזמן

164,900

אבל קודם, כמה עובדות:
But first, some facts:

קובי ועקנין

כאחד ששירת בחברון ועושה מילואים
בגזרה היא צודקת מילה במילה

Artur Ruvinow

סרטון מעולה! חברון הפכה להיות
קן של ארגוני השמאל למיניהם מכל העולם

Judy Yeudit Shachar

כן... עם האמת אי אפשר להתווכח.
סרטון מעולה!

Yoav Abramovich

משוקע, עשוי במקצועיות ומציג את
הפרטים וההבנה של המצב בצורה ברורה

ישראל שלי

אהבתי · 31 בינואר

1550

אהבתי · הגב · שתף

2.4k אנשים אוהבים את זה

אז מה באמת קורה בחברון? צפו והפיצו.
האמת תנצח.

גם ביוטיוב >>

<https://youtu.be/xkIz84i8xf8>

הפקה - Rogatka המעולים.

מה יקרה

שלישי | 16 בינואר

יונינה בשילה הקדומה / כ"ט בטבת 16 בינואר

"יונינה", זוג נשוי שפרץ בזכות הסרטונים שהעלו לרשת מסלון ביתם מדי שבוע, רכשו קהל נאמן מסביב לעולם. המופע שוזר בתוכו מגוון מפתיע של סגנונות - שירים בעברית ובאנגלית, ניגון ישראלי לצד קאנטרי מערבי, חומרים ממגירות הלב וכן המקורות. בשעה 20:30 ב"בזיליקה". לפרטים והזמנות: 02-5789111

"שלום שבת" בהר חנוון / א' בשבט 17 בינואר

אריאל זילבר, אריק ברמן וביני לנדאו במופע מקור חדש וייחודי לפרויקט "קולות רבים" שבו הם שרים תוך התכוננות מלהיטים ושירים לשבת מהמקורות, ובשירתם יחד עם הקהל יוצרים תפילה משותפת, והיכל התרבות הופך להיכל קודש. בשעה 20:30 ברחבת המועצה האזורית במיתרים. מחיר: 30 ₪. לפרטים והזמנות: www.hrhevron.co.il

"ריבונות על הבר" בפתח תקווה / א' בשבט 17 בינואר

הגולה בפתח תקווה יחד עם "נשים בירוק" בשיחות על החלת ריבונות ישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. בין הנואמים: ח"כ בצלאל סמוטריץ', יוני קמפינסקי, יו"ר מועצת יש"ע חננאל דורני, יהודית קצובר ונדיה מטר ועוד. בשעה 19:30, מחיר: 10 ₪. לפרטים: 050-7161818

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

ש.א.ג. (ת"ל)
בניה והפיתוח בע"מ

יש שחר אמנה

בית צמוד קרקע חד משפחתי

שלב א'
הסתיים
שלב ב'
נפתח

עשרות זוגות צעירים
כבר רכשו

כרמי שילה

- ✿ בית חד משפחתי על כחצי דונם
- ✿ צמודי קרקע חד משפחתיים
- ✿ אחרונים ביהודה ושומרון
- ✿ קהילה חמה עם כל השירותים הדרושים
- ✿ יישוב דתי לאומי בצמיחה

מודד 10/17 | כולל אגרת מבני ציבור

החל מ -

1,149,000 ₪

כרמי שילה

הראל: 052-5665993

50 ד' 15 ד' 30 ד' 55 ד'
דושלים אריאל שילה כבש 6 ת"א
מרכז מידע אמנה | www.amana.co.il
1-800-260-240

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

ולהעשיר את ההדרכה שלהם על המיזג. המדריכים התרגשו במהלך הביקור והוסיפו כי למדו על צדדים נוספים בהשלכות ההתנתקות. **הרב קובי בורשטיין** מנהל התוכן במרכז שליווה את המדריכים בעת הסיור אמר: "הביקור מוכיח שוב את עוצמתו של המרכז ויכולתו לחבר את המבקרים לפן האנושי של המתיישבים ולהרגיש את החוסר בכל היפה שהיה בגוש קטיף".

חוגגים בבנימין המועצה האזורית בנימין חוגגת את ציון שנת ה-50 לחזרתנו לחבלי מולדת בסדרת אירועים תחת הכותרת "חוגגים חמישים בבנימין". האירועים מתקיימים ביישובים רבים שנענו לקול הקורא שיצא מטעם המתנ"ס והמועצה. בימים אלה המועצה יוצאת בפרויקט סיורים ואירועים מיוחדים שיתקיימו במשך שלושת החודשים הקרובים: "חמישים סיבות להכיר" - סיורים מזווית אחרת שמטרתם היכרות עם ההתיישבות בבנימין, "זוכים מארחים" - שמנגיש את סינגלי האופנים הנהדרים שבבנימין ו"בתים פתוחים ביובל" - שפותח בפני כולם את הבית של אנשי ההתיישבות. במועצה מספרים כי הרעיון נולד מתוך רצון להכיר לכמה שיותר ישראלים את חבל בנימין ופוטנציות הנסתר והמרגשות שלא מוכרות לרוב הציבור הרחב, ולפתוח את הבית לאורחים מחוץ לבנימין.

מצילים חיים בשבוע שעבר התקיים טקס מיוחד לחניכת חמישה אמבולנסים ממוגני ירי שישמשו לפעילות הרפואה הדחופה ביהודה ושומרון. רכבי האמבולנס ומיגונם נתרמו על ידי **שלדן ומירי אדלסון**, אשר תרמו כמיליון דולר לטובת האמבולנסים **3**. נקודות ההזנק ביישובים בהן יפעלו האמבולנסים הן: מועצה מקומית קריית ארבע, מועצה מקומית קרני שומרון, מועצה מקומית אפרת ועפרה שבבנימין. בנוסף, אמבולנס חמישי אשר עתיד להיות חלק מהמערך בארץ נמצא כעת בתהליכי מיגון. בטקס נכחו מנכ"ל מדינת ישראל, **שלדן ומירי אדלסון**, מנכ"ל מדינת ישראל, **קב"ט** מועצת יש"ע **שלמה ועקנין** ונוספים. המיגון של האמבולנסים, אשר מציל את חייהם של היושבים באמבולנס, הינו במסגרת שיתוף פעולה בין מדינת ישראל למועצת יש"ע. קב"ט מועצת יש"ע **שלמה ועקנין**: "מוכח שאמבולנסים ממוגני ירי הצילו נפשות רבות ובעיקר איפשרו לגורמים מקצועיים לטפל במטופלים ללא מורא, כך שהצליחו להתרכז בטיפול הרפואי ולא לחשוש מההתרחשות מסביב".

ממשיכים ברוח האבות לאחרונה חל שיפור ניכר במצבו של **אבן עזר חולרינג**, תושב קרית ארבע חברון, שנפצע באורח קשה בפגיעה הדריסה בצומת הגוש לפני מספר חודשים. **אבן עזר** השתחרר השבת לביקור בביתו וחזר מיד במוצ"ש להמשך שיקום בהדסה הר הצופים. בני משפחה וחברים ערכו לו קבלת פנים חגיגית, יחד עם ראש המועצה **מלאכי לוינגר**, בבית המשפחה **4**. **לוינגר** אמר בביקור: "לא בכל יום אנו זוכים לראות נס מתרחש אל מול עינינו. אבן עזר, אתה סמל לגבורה ואומץ וכולנו התפללנו ומתפללים שתחזור לאיתנך".

מהכנסת לגוש קטיף מדריכי מרכז המבקרים של הכנסת הגיעו בתחילת השבוע לסיור במרכז קטיף, זאת לקראת הצבתו של מיצג קטיף בכנסת בחודש הבא **5**. המיצג יהיה חלק ממסלול ההדרכה של יום גוש קטיף אשר ייערך בכנסת ויעסוק בחקלאות בגוש ובגבורתם של אנשי כפר דרום במלחמת העצמאות. המדריכים באו להכיר את הסיפור המלא של גוש קטיף

סגן השר באפרת השבוע ביקר סגן השר **מייקל אורן** במועצה המקומית אפרת יחד עם ראש דסק חו"ל של מועצת יש"ע וראש מועצת אפרת **עודד רביבי**. במהלך הביקור סיירו ראש המועצה וסגן השר ברחבי המועצה ושוחחו על האתגרים שעומדים בפני היישוב, על הצלחותיו ועל חשיבותו הרבה לחברה ולארץ ישראל **1**. "אנחנו פיתחנו מערכות בריאות ואזורי תעסוקה שמשרתים הן יהודים והן פלסטינים, אנחנו הוכחה חייה שאפשר לחיות בדין, שאין אפרטהייד ושאר ארגוני החרם בעיקר מזיקים לאיכות החיים של שני הצדדים" סיכם **רביבי**. סגן השר **מייקל אורן** הוסיף: "אפרת מייצגת כל מה שטוב ונשגב בתנועת ההתיישבות ביהודה ושומרון. מהדאגה לחינוך מעולה לילדיה ועד לשמירת הסביבה וכוון יחסי שכונות מעולים עם התושבים הערביים מסביב. אפרת עומדת בפני אתגרים לא מבוטלים כדוגמת הסכמי גג לבנייה המתחדשת ואפעל לעזור לה ככל שניתן".

שבת סוערת בנתיב האבות למרות הסערה שפקדה את המדינה בסוף השבוע שעבר הגיעו אנשי ציבור, רבנים, אנשי מועצת יש"ע, בני מער ומשפחות מכל רחבי הארץ הצביעו ברגלים לשבת הדהות מיוחדת בנתיב האבות **2**. האורחים סיירו בשבת בשכונה, ראו את האבסורד לגד עיניהם, שמעו הרצאות וסקרו בפניהם את ההכנות לקראת הפינוי הכפוי. משפחת **כהן** מקריית שמונה שהגיעו לשבת אפרת: "הגענו לכאן למרות הצפון הגשום ולמרות הרצון לצפות בנחלים הזורמים אך כאשר שמענו על האסור, החלטנו לוותר על השבת החמימה ולהגיע לכאן על מנת לתמוך בתושבים ומכאן אנו קוראים לממשלה להסדיר את השכונה לפני שיהיה מאוחר מדי וכבר מאוחר". במטה המאבק בנתיב האבות סיכמו: "אנחנו מודים לאלפים שהגיעו לשבת למרות הסערה שהייתה ומתנצלים בפני המאות שעוד רצו לבוא והמקום היה צר מלהכיל, ומצטרים לקריאה של הבאים לממשלה ולעמוד בראשה לדחות את ההרס ולהשלים את הסדרת נתיב האבות".

ליישוב חוות גלעד ובני משפחת שבח אתכם באבלכם הכבד עם הירצחו של

הרב רזיאל שנח הי"ד

על ידי בני עוולה

"ואעבור עלייך ואראך

מתבוססת בדמיך ואומר לך דמיך חי"

בית מועצת יש"ע

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים
ביהודה ושומרון וחבל עזה

www.myesha.org.il

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן, אסף קרדש
תמונות: מירי צחי, ChameleonsEye / Shutterstock.com, דוברות אפרת, מטה המאבק בנתיב האבות, דוברות מרכז קטיף, YouTube **הפקה:** יש שחר **הפקות:** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות